

כ"ב באלול, התשע"ה
7 ספטמבר 2015
סימוכין : 35694315

לכבוד
מר ניר ברקת
ראש עיריית ירושלים

נכבדי,

הנדון : העדפה ותגבור של רשויות חלשות – לא כסיסמא אלא כתוספת תקציב אמיתית.

אני רוצה להביע את הערכתי לערכים ולסולידריות שאתה מפגין לאחרונה.

אני מניח שבתור אדם עם מצפון ומוסר אינך שלם עם העובדה שבמסגרת חוק ירושלים הממשלה מעבירה תקציבים ייחודיים לעיריית ירושלים, שהשנה הועמדו על למעלה מ-300 מליון ש"ח, ושאותם וודאי היה ניתן להעביר לאחינו בעיריות חלשות שלא שפר עליהם גורלם ואינם נהנים ממענקים אלו.

המצפן המוסרי שלך, שלנו אין, כנראה גורם לך לבחור לא להיאבק עמנו על העדפה וחיזוק של ערים חלשות על ידי הגדלת ההשקעה הממשלתית בחינוך ורווחה אלא להיאבק בנו וברצון שלנו למנוע פגיעה בחינוך והרווחה בעירנו ובמיוחד בשכונות החלשות שלנו שאנו מופקדים על ניהולן.

הדרך לצמצום פערים במדינת ישראל היא הגדלת ההשקעה הממשלתית במקומות הנדרשים מבלי לפגוע בקיים. לא שמעתי את קולך כאשר הממשלה החליטה על העברת תקציבים בסך 1.4 מילארד ₪ כאתנן פוליטי למפלגות הקואליציה. לא קמת ואמרת – רגע אחד – מדוע כסף זה לא מושקע בחינוך בערים חלשות?

בימים האחרונים התבשרנו שבאוצר "גילו" עודפים של כמה מיליארדים מגביית מיסים שאותם מייעדים להורדת המע"מ ומס החברות. לא שמענו את קולך בשם הערבות ההדדית ו"המצפן המוסרי" בדרישה להעביר ולו חלק מסכום זה לתמיכה באחינו בפריפריה שלא התמזל מזלם וסובלים מהעדר תשתיות ותקצוב נחות כדברך.

משמעותה האמיתית של ההצעה המכונה "תקצוב דיפרנציאלי" שאנשי האוצר מקדמים כבר שנים וכעת זוכים לחיזוק ממך היא שבמקום להוסיף ולתגבר עיריות חלשות יילקח כסף מעיריות המאוזנות תקציבית באופן שיהפוך אותן שוב לפושטות רגל ויד. ערים מאוזנות תקציבית אינן "ערים עשירות", כדברך, אלא ערים בהן גר גם מעמד בינוני ונמוך כמו אשדוד, מודיעין, אשקלון, נתניה, תולון, באר שבע, חדרה ועוד ועוד.

הצלחת ערים אלה לא הגיעה כמתנה משמיים והיא נבעה ממאמץ אדיר של ראשי הערים שלהן במשך שנים לתכנון כלכלי נכון וזהיר תוך כדי העמקת שיעור משלמי הארנונה ומאבק במשתמטים: כולם משלמים וכולם מקבלים. התוצאה היא שיפור בתשתיות בחינוך וברוחה.

קח לדוגמא את **חולון** שהפכה בשנים האחרונות לפנינת תרבות ופעילות לילדים, את **ראשון לציון** שהקימה מרכז בילוי שוקק ומושכת משפחות מכל רחבי הארץ, את **באר שבע** שהופכת לבירת הסייבר או **אשדוד ואשקלון** שמתפתחות ופורחות בצל איומי הרקטות.

כעת על הצלחה זו תושבי הערים האלה ידרשו להעביר את כספי הארנונה שהם משלמים לערים אחרות כמו ירושלים שבה לפי הפרסומים רק כחצי מהאוכלוסייה, על פי דו"ח מבקר המדינה, משלמת ארנונה. מעתה ריקי כהן מחדרה תצטרך לממן גם אותם.

ובכל זאת אנו הראשונים להסכים שחשוב ונכון לעזור ולתגבר את תושבי הערים החלשות!

ישאל השואל - מדוע שההטבות הממשלתיות מכוח חוק ירושלים תינתנה רק לעיר אחת? אולי יורחב החוק ויקרא תקנת הערים החלשות וכך ניתן לחזק ולתגבר ערים חלשות באמת שאין להן מוקדי תעסוקה ונכסי תיירות מניבי הכנסות כמו שיש בירושלים? האם תסכים לכך? האם מענקים אלו משמשים לקידום והשוואת תנאיהם של תושבי עירך העניים במזרח ירושלים או לסבסוד הפקות ואירועים?!

אתה יודע היטב שמעולם לא הייתה עיננו צרה בתקציבים הנוספים שמקבלת עירך ובצדק - כבירת ישראל ובוודאי ובוודאי שלא במענקים ותוספות שהמדינה מעניקה לרשויות מקומיות אחרות כדי לקדמן.

אנו מאמינים בתקצוב דיפרנציאלי אמיתי הניתן על ידי המדינה כתוספת על הקיים לטובת צמצום פערים ותגבור רשויות ואזרחים הזקוקים לכך.

השיטה במדינת ישראל, כידוע לך, מבוססת על מיסי המדינה כמו מס ההכנסה והמע"מ כמכשיר לצמצום פערים ברמה הלאומית. התנערותה של ממשלת ישראל מתפקיד זה ושחיקת המחויבות שלה לכלל אזרחי המדינה לתקציבי חינוך ורווחה נאותים הביאה מלכתחילה לשימוש שנעשה בכספי הארנונה לצמצום פערים ברמה העירונית.

לכן, לאורך כל השנים, נאבק השלטון המקומי כולו, כגוש אחד, על עמידתה של המדינה בחובותיה והגדלת כלל המשאבים הלאומיים המוקצים לחינוך ורווחה. תמיד עמדנו יחד, כל ראשי הערים, כנגד כל ניסיון לפגוע במענקים שהמדינה מעניקה ובצדק לערים החלשות יותר (מענקי האיזון) ובדרישה תקיפה להגדלתם. לצערנו, לא נענית לקריאות שלנו להצטרף למאבקים הללו בעבר והפנת עורף בטענה כי ירושלים אינה ככל הערים ולה יש חוק ומענקים מיוחדים.

צר לי שהפעם כן בחרת להתייצב למאבק – אבל מעברו השני של המתרס - וממניעים פוליטיים ופופוליסטיים צרים להתייצב לימין אלו שרוצים לפגוע בשלטון המקומי ובחינוך והרווחה בכלל הרשויות המקומיות. מעולם לא קרה שאגורה אחת שהופחתה מאתנו הופנתה באמת כתוספת לחינוך ורווחה בערים חלשות יותר. המציאות לימדה אותנו שבאותו זמן קוצצו גם מענקי האיזון לערים אלו וכולם הפסידו.

יש כאלה שאינם מבינים את משמעותה של ההצעה הממוחזרת של אנשי האוצר שבחרת להוביל ונוהים אחרי הטיעון הפופוליסטי והציני של צדק חלוקתי. אבל צדק חלוקתי הוא חלוקה הוגנת של כלל המשאבים הלאומיים (כולל כספי עודפי המיסים, התקציבים הפוליטיים או מענקים מיוחדים שהוזכרו לעיל) ולא של משאבי הרשויות המקומיות שממילא חסרים בכל קנה מידה.

בימים אלו של סליחות וחשבון נפש אני קורא לך לחזור מהפלגנות שתביא לפירוק השלטון המקומי ולהצטרף אלינו במאבק האמיתי מול אוצר המדינה להעדפת הערים החלשות על ידי הגדלת התקציבים שהמדינה מקצה לחינוך ורווחה. זו העשייה החברתית והערבות ההדדית הנדרשת בין הערים השונות שתאפשר באמת לצמצם פערים בחברה הישראלית.

בברכת שנה טובה,

רון חולדאי

העתק:

מר בנימין נתניהו – ראש הממשלה

מר משה כחלון – שר האוצר

שרי הממשלה

ראשי הערים

מר אמיר לוי – מנהל אגף התקציבים, משרד האוצר

